

62106. POMBÁCS VILMOS

62106. S. IDEGE: 1984.

TART.: KÖRTÜK VOLTAM

3lap - duplum!

FÖLDOROSI MUTATÓ: CSÁKÁNY

SÁK MUTATÓ: XVI

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

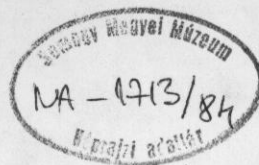

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁKONÁS

ÁTVEVETVE A NA-106/84 -es TÉTELE ALÓL.

Höstiük voltam.

106-84

A második világháborúban részt vettem. Berecek István 65 éves, nőv. kat. nyugdíjas, szákhányi lakos, 1919 május 3-án született Csákházyban, egy bezeréi el.

- 1938. októberében tényleges határozati rendelkezéssel vonultam be Körmeendrére, a 11-ik határvidéki zászlóaljhoz. Innen 1940-ben Kárpátaljára helyeztek, a 3-ik hegyvidéki dandárhoz. 1940 novemberében szereltem le.

1941. febr. hónapban behívót kaptam Kárpátaljára kellett jelentkezniem. 1941 júniusban a Gatahrágnán át bedobtak az orosz frontra. A törökkeresetség Floverlán volt rezsztesség nélkül mert előőrseink is az oldalvédeli időben jelölték az ellenséget. A 10-es testrezzáróaljak oldalvédeli hiányában az oroszok megtámadták és nagy rezsztességet okoztak. A zászlóalj parancsnokának idegösszeomlást kapott. Az életem maradtál zászlóaljjal Gatahrágnán élőkönként. Itt harci egységeinket egy budapesti tüzeiervred váltotta le, egységeim magánallos feladatokat kapott, reud is csodafeutartás Kolomsáiban. Egy hónapig itt voltam, utána Vinicára rexidnyeltel. Itt voltam 1941. nov. 1-ig. Ekkor jött a parancs, hogy a hegyvidékiakat le kell szerelni. Harajöttem.

1942-ben itthon tartózkodtam mivel felmentést nyertem. 1943-ban visszültem ám februárban behírom jött de a felmentésem hivatkosra visszaküldtem. Végül is 1943 aug.-ban ismét le kellett vonulnom. Felnyeresvölgyre újon beképrö voltam tiredesi rangugal.

Az oroszok naponta 4-5 hullámban bombázták az Ungriológét, ahadálypra ezzel a híkjérről. Andorlak tájára kénytelensék voltunk vissrajönni. Itt ért beemüshet Szalasi hatalomra jutása.

Műshet irtóhóttelen módou Németországba irányítottak. A Szent Gellért hajó jérker tük Pécske. Marienburgba vezényelték a város védelmére. Német hatoua behol. „Eb aki védi országokat” - vélekedett a zászlóaljparancsok is Severinig masirostunk. Itt megjut védelemre kényserítettel de néhány órával előbb egy karpasoványos kilömitményt beemüshettek meg az oroszok, nem flettünk hótélunk. Dauingbau végtére is behajóztak a „Flamburg” hajóra. E hajóu 3000 embernek volt férőhely de talán 9-10 ezer prállt fel, minet minék, hatouak, akik az oroszok elől menekültek. Flamburgig mentünk. Innen Rügen prigotére. Itt minden romokbau heret. Egy hónapig itt állouissostunk, amikor oda tértett egy magyarjau nyilacsoró is hóteltte, megjünk a frontra. Kompon elindítottak Rosztov felé de alig 10-12 km. után az oroszok utolérttek. Greimvaldot a minetek feladtták, így kerültünk az oroszok csapdájába.

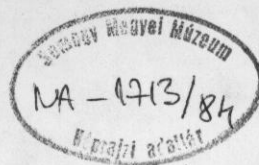
A velünk lévő orosz pristek irtékertek az oroszokkal is annal birtattak, hogy 2-3 nap múlva mindenké kap irást is mehetünk haza. Semmi sem lett belőle. Greimvaldba ríttek, ott pedlig farkas-kutyákkal megzol katouak fogadtak. Parancsokunk felvilágosított beemüshet, hogy semki ne próbálja meg a próbést mint gletéral fizet.

Az első szeptember még is hármann az örök puszkájá-
ba szaladtak, azok pedig végzetek nélkül.

Ezét nap mulva Neibrandenburgba vitték. Egy
hétig tartózkodtak itt, 4000 német és magyar fogly.
Ezörizhez csak nagy jutottunk, hogy néhány asszony
után talajviz fakadt, azt ittuk. A kutakban lévő víz
nem fedezte 4000 ember vízszükségletét. Kivitt a
tifusz. A betegeket itt hagytuk, tovább mentünk a
Boriszlov lágerebe. Egy hét után vonatra parancsoltak
és München-be vitték, a szovhorba. Szakma szerint
kiválogatták az embereket munkára, a többi ment
kannálui, kapálui, erdőt irtani. Én főszakács lettem.
Ezt hónapig szakácskodtam amikor a szovhorban
tehetségetet létesítettek és ide reorganizáltak mind civil
foglakozásom tejipari munkás. Itt 6-7 hónapig
dolgoztam és felerősödtem. Erőmet kihasználva
epitheriszhez osztottak be. Innen indultam haza
1947 júniusban. Maramrosszigetig 3 napig tartott
az utazásunk. Itt hegyetlen igazságtalanságok voltak
de ez is átmentem. További uticélunk Debrecen volt.
Itt még két szerény állat foglyokkal megrakva.
Amikor vonatunk beszaladt, hozzánk rohantak
és faggattak honnan jövünk. Ölelkestünk, birtunk,
mestertünk, visszaszélkehemise jó név.

Lejegyzte Pusnyácz Vilmos

Höstiük voltam.

106-84

A második világháborúban részt vettem. Berecek István 65 éves, nőv. kat. nyugdíjas, szákhányi lakos, 1919 május 3-án született Csákházyban, egy bezeréi el.

- 1938. októberében tényleges határozati rendelkezéssel vonultam be Körmeendrére, a 11-ik határvidéki zászlóaljhoz. Innen 1940-ben Kárpátaljára helyeztek, a 3-ik hegyvidéki dandárhoz. 1940 novemberében szereltem be.

1941. febr. hónapban behívót kaptam Kárpátaljára kellett jelentkezniem. 1941 júniusban a Gatahrágnán át bedobtak az orosz frontra. A törökkeresetség Floverlán volt rezsztesség nélkül mert előőrseink is az oldalvédelk időben jelerték az ellenséget. A 10-es testrezzárlóaljat oldalvédelk hiányában az oroszok megtámadták is nagy rezsztességet okoztak. A zászlóalj parancsnokának idegösszeomlást kapott. Az életem maradtál zászlóaljunkkal Gatahrágnán élöüppünktől. Itt harci egységeinket egy budapesti tüzeiervred váltotta le, egységeinket magánalló feladatst kapott, reud is csendfeutartás Kolomsáiban. Egy hónapig itt voltunk, utána Vinicára rexidüztel. Itt voltunk 1941. nov. 1-ig. Ekkor jött a parancs, hogy a hegyvidékiakat le kell szerelni. Harajöttem.

1942-ben itthon tartózkodtam mivel felümentést nyertem. 1943-ban visszültem ám februárban behírom jött de a felümentésem hivatkozva visszaküldtem. Végül is 1943 aug.-ban ismét be kellett vonulnom. Felümentésem újon kiképzés voltam tiredesi ranggal.

Az oroszok naponta 4-5 hullámban bombázták az Ungriológét, ahadálypra ezzel a híkjérről. Amdorlak tájára kénytelensk voltunk vissrajönni. Itt ért beemüsket Szalasi hatalomra jutása.

Műsket irtóhatatlan módon Németországba irányítottak. A Szent Gellért hajó jérkezett Pécsre. Marienburgba vezényelték a város védelmére. Német hatoua behol. „Eb aki védi országokat” - vélekedett a zászlóaljparancsnok is Severinig masinortunk. Itt megjut védelemre kényserítettel de néhány órával előbb egy karpaszonmányos kilövitményt beemüsketett meg az oroszok, nem feltünk hótélusk. Dauingbau végtére is behajóztak a „Flamburg” hajóra. E hajón 3000 embernek volt férőhely de talán 9-10 ezer prállt fel, minet minék, hatouak, akik az oroszok elől menekültek. Flamburgig mentünk. Innen Rügen prigotére. Itt minden romokban hevert. Egy hónapig itt állomásoztunk, amikor oda tértett egy magyarja nyilacsorsó is hóteltte, megjünk a frontra. Kompon elindítottak Rosztov felé de alig 10-12 km. után az oroszok utolérttek. Greimvaldot a minetek feladtták, így kerültünk az oroszok csapdájába.

A velünk lévő orosz pristek irtékertek az oroszokkal is annal birtattak, hogy 2-3 nap múlva mindenképp irást is mehetünk kára. Semmi sem lett belőle. Greimvaldba ríttek, ott pedlig farkas-kutyákkal megzol katouak fogadtak. Parancsnokunk felvilágosított beemüsket, hogy semki ne próbálja meg a próbést mint gletéral fizet.

Az első szeptember még is hármann az örök puszkájá-
ba szaladtak, azok pedig végzetek nélkül.

Ezt nap múlva Neibrandenburgba vitték. Egy
hétig tartózkodtak itt, 4000 német és magyar fogly.
Ezútkor csak nagy jutottunk, hogy néhány asszony
után talajviz fahadt, azt ittuk. A kutakban lévő víz
nem federte 4000 ember vízzükségletét. Előfordított a
tifusz. A betegeket itt hagytuk, tovább mentünk a
Boriszlov lágerebe. Egy hét után vonatra parancsoltak
és München-be vitték, a szovhorba. Szakma szerint
kiválogatták az embereket munkára, a többi ment
kannálui, kapálui, erdőt irtani. Én főszakács lettem.
Ezt hónapig szakácskodtam amikor a szovhorban
tehetségetet létesítettek és ide reorganizáltak mind civil
foglakozásom tejipari munkás. Itt 6-7 hónapig
dolgoztam és felerősödtem. Erőmet kihasználva első
epitheréshez osztottak be. Innen indultam haza
1947 júniusban. Maramrosszigetig 3 napig tartott
az utazásunk. Itt hegyetlen igazságtalanságok voltak
de ez is átérttem. További uticélunk Debrecen volt.
Itt még két szerény állat foglyokkal megrakva.
Amikor vonatunk beszaladt, hozzánk rohantak
és faggattak honnan jövünk. Ölelkestünk, birtunk,
mestertünk, visszaszembőlkeresni se jó nek.

Lejegyzte Pusnyácz Vilmos